

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobce: **T. G.**, zast. JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Sádky 1605/2, 796 01 Prostějov, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. T. Bati 21, 761 90 Zlín, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2012, č. j. KUZL-67173/2012, sp. zn. KUSP-67173/2012/DOP/Od,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení

III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 14. 11. 2012, č. j. KUZL-67173/2012, sp. zn. KUSP-67173/2012/DOP/Od, bylo odvolání žalobce v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto a rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 9. 2012, č. j. MUUH-OD/60306/2012/VJ Spis/7696/2012 bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 27. 9. 2012, č. j. MUUH-OD/60306/2012/VJ Spis/7696/2012 byla žalobci uložena pořádková pokuta ve výši 500,- Kč v souladu s ust. § 60 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že, správní orgán I. stupně zaslal žalobci výzvu k podání vysvětlení ve věci oznámení přestupku,

ke kterému došlo dne 20. 6. 2012 ve 13:35 hod. v obci U. H., na ulici u domu čp. ... tím, že řidič osobního motorového vozidla značky, r.z.: nerespektoval dopravní značení IP 25a. Za předním sklem (ani jinde v interiéru) vozidla nebyl umístěn lístek o zaplacení parkovného. Výzva byla současně zaslána i zmocněnci JUDr. Ing. Ondřeji Lichnovskému, advokátovi. Žalobce zaslanou písemnost osobně převzal dne 29. 8. 2012 a zmocněnci byla písemnost doručena dne 27. 8. 2012 do datové schránky. K podání vysvětlení dne 26. 9. 2012 se žalobce nedostavil, téhož dne správní orgán obdržel písemnou omluvu ohledně nedostavení se k podání vysvětlení podanou jeho zástupcem, neúčast byla dána služebními důvody. Správní orgán omluvu (již druhou v pořadí) neuznal, neboť nelze soustavně upřednostňovat soukromé či služební záležitosti před nařízeným jednáním. Vzhledem k tomu, že písemnost byla žalobci doručena dne 29. 8. 2012, měl jmenovaný dostatek času si uspořádat pracovní záležitosti tak, aby se mohl jednání zúčastnit. Součástí výzvy bylo i upozornění, že dle ust. § 60 odst. 2 zákona o přestupcích, může správní orgán uložit pořádkovou pokutu až do výše 5.000,- Kč. Při ukládání výše uložené pořádkové pokuty bylo vycházeno ze skutečnosti, že se jednalo o první neomluvené nedostavení se k podání vysvětlení, a proto bylo rozhodnuto uložit pořádkovou pokutu při spodní hranici maximální zákonné sazby.

Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce odvolání, rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 11. 2012, č. j. KUZL-67173/2012, sp. zn. KUSP-67173/2012/DOP/Od bylo odvolání zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Prostřednictvím právního zástupce dne 11. 1. 2013 podal žalobce elektronickou formou žalobu, navrhl zrušit přezkoumávané rozhodnutí žalovaného a vrátit věc správnímu orgánu k dalšímu řízení. Namítl, že samotná výzva je nezákonná, neboť uložit povinnost dostavit se k podání vysvětlení lze toliko rozhodnutím.

Na základě prvního předvolání byl žalobce předvolán na den 20. 8. 2012. Dne 14. 8. 2012 pak využil svého zákonného práva na právní pomoc a nechal se zastoupit advokátem. Ten však během několika málo dnů již neměl možnost změnit svůj program na den uvedený v předvolání. Požádal proto o přeložení na datum o 14 dní později, přičemž se jednalo o první omluvu na straně právního zástupce žalobce. Na základě druhého předvolání byl žalobce předvolán na den 23. 8. 2012. Nejenom že správní orgán I. stupně ignoroval procesní výtku právního zástupce, čímž zatížil i své nové předvolání vadou nezákonnosti, neuvedl ani přesnější důvod předvolání. Vzhledem k tomu, že výzva byla adresována a doručována i žalobci, pak tento předpokládal, že je skutečně jeho osobní přítomnost nutná. Datum předvolání však kolidovalo s žalobcovými pracovními povinnostmi, kdy ten v pondělí a středu má pracovní cesty po České a Slovenské republice. Byla proto vydána omluva, v pořadí první na straně žalobce. V omluvě přímo uvedl náhradní den, případně jednoznačně identifikoval, kdy je připraven vysvětlení podat. Navzdory tomu mu bylo uložena pokuta.

Dále uvedl, že v žalovaném rozhodnutí se žalovaný zabýval otázkou povinnosti žalobce se osobně zúčastnit podání vysvětlení. Přitom na straně 6 v odstavci druhém žalovaného rozhodnutí uvedl, že právní zástupce žalobce mohl jen stěží při podání vysvětlení žalobce zastoupit. Z tohoto důvodu tak skutečně byla osobní účast žalobce nutná tak, jak se tento domníval. Žalobce však nechápe, proč je mu na straně 7 v odstavci prvním žalovaného rozhodnutí vytýkáno, že se na druhé předvolání nedostavil ani jeho právní zástupce. V tomto žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost, kdy samotná přítomnost právního zástupce by nepomohla účelu řízení a znamenalo by toliko náklady na straně žalobce. Obdobně postrádá své opodstatnění výtku na stejném místě žalovaného rozhodnutí, že žalobce

a jeho právní zástupce nespolupracovali a neprojevili vstřícnost za účelem stanovení jiného termínu jednání. To za situace, kdy v obou omluvách žalobce uváděl náhradní termíny, zejména, co se druhé omluvy týče, ve které žalobce navrhoval termín dne 3. 10. 2012 v 15:00 hod. Dále poukázal na stranu 7 v odstavci druhém, kde žalovaný připouští, že pracovní cesta žalobce je jistě důvodem pro přeložení jednání, nicméně své tvrzení následně v odstavci třetím popírá.

Žalovaný žalobci rovněž vytýká, že v druhé omluvence žalobce neprokázal důvod své nepřítomnosti. K tomu žalobce uvedl, že sám je jednatelem ve své společnosti. Doložení důvodu by tak zase byl toliko otázkou potvrzení žalobce samého.

Žalobce dále uvedl, že uvalení pokuty za jeho první omluvu je v rozporu se zásadou přiměřenosti. Vytýkal-li žalovaný žalobci, že ani telefonicky se nesnažil domluvit si termín, pak táž otázka přichází ze strany žalobce, neboť stejný postup mohl volit i správní orgán.

Závěrem žalobce žalovanému vytýkal, že z rozhodnutí není zřejmé, zda pokuta je ukládána za jednání žalobce či jeho právnímu zástupci.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 26. 2. 2013 se neztotožnil s žalobními námitkami. Uvedl, že při posuzování odvolání podaného žalobcem se opíral o správní spis zpracovaný správním orgánem I. stupně, dále vzal v potaz veškerá sdělení žalobce, která v průběhu řízení správnímu orgánu předkládal, i to, co uvedl žalobce ve svém odvolání. Napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, bylo vydáno v souladu s ust. § 2 a § 3 správního řádu. Na základě popsaného skutkového stavu ze dne 20. 6. 2012 jak uvedeno v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nebyl žalobce ochoten vyřešit popisovaný přestupek na místě jeho spáchání s přítomnou policejní hlídkou, proto byla celá věc postoupena k vyřízení správnímu orgánu. Ten pravděpodobně vzhledem k nízké závažnosti tohoto skutku nezačal vůči žalobci správní řízení o přestupku a pokusil se věc nejprve vyřídit méně formálním a současně nejlevnějším a nejrozumnějším způsobem, tedy v řízení blokovém, a proto si žalobce předvolal k podání vysvětlení podle ust. § 60 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Nicméně žalobce se k podání vysvětlení nedostavil, na místo toho si zvolil zástupce, který se k podání vysvětlení rovněž nedostavil, správnímu orgánu zaslal písemnou omluvu. I když tato omluva nebyla náležitá a sdělené důvody neúčasti nebyly důležité, a ani nebyly nijak a ničím doloženy, správní orgán tuto omluvu uznal a předvolal si žalobce i jeho zástupce k podání vysvětlení opakovaně. Na druhý termín jednání se žalobce a ani jeho zástupce opět nedostavili a zástupce správnímu orgánu opět pouze zaslal písemnou omluvu, která opět nebyla náležitá a sdělené důvody neúčasti na jednání nebyly důležité a ani nebyly nijak a ničím doloženy. Tuto v pořadí druhou nenáležitou omluvu již správní orgán neuznal a žalobci uložil pořádkovou pokutu. Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty se žalobce prostřednictvím svého zástupce odvolal, žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

K žalobním bodům žalovaný uvedl, že z ust. § 59 správního řádu, který normuje právní institut předvolání, nevyplývá, že by předvolání muselo mít formu rozhodnutí. S učiněným právním názorem právního zástupce žalobce žalovaný nesouhlasil. Pokud se týká prvního předvolání žalobce k podání vysvětlení, omluva žalobce byla uznána, proto žalovaný nepokládal za nutné se v tomto směru dále vyjadřovat. Pokud se týká v pořadí druhého předvolání k podání vysvětlení, správní orgán předvolal jak osobu žalobce, tak i jeho zástupce. Právní předpis nezakazuje uvedený postup, žalobce měl možnost zvážit, zda se k podání vysvětlení dostaví sám osobně, anebo zda za sebe vyšle svého právního zástupce,

anebo zda se k podání vysvětlení dostaví oba společně. Pořádková pokuta byla žalobci uložena proto, že se k podání vysvětlení nedostavil ani on osobně ani jeho zástupce, písemná omluva, kterou zástupce správnímu orgánu zaslal, nebyla náležitá, tvrzené důvody neúčasti na jednání (služební důvody) nebyly nijak a ničím doloženy. Důvody předvolání v předvolance byly žalovaným specifikovány dostatečně přesně a určitě, žalobce i jeho zástupce měli možnost se dozvědět, co má být předmětem jednání a čeho se podání vysvětlení bude týkat. Správní orgán je orgánem veřejné moci, je jeho právem určovat termín jednání, nikoli osobě předvolané. Žalovaný proto i nadále trval na názoru, že bylo povinností žalobce předvolání respektovat a dostavit se v ten den, na který bylo jednání nařízeno. Pokud skutečně žalobce by se nemohl k nařízenému jednání z pracovních důvodů dostavit, bylo jeho povinností svoji omluvu z jednání hodnověrně a hmatatelně doložit, a to věrohodným dokladem. Pouhé vágní a ničím nepodložené tvrzení o nemožnosti se dostavit ze služebních důvodů, nemůže být omluvou náležitou, a tudíž nemůže obstát.

Co se týká žalobní stížnosti, sice že není zřejmo, zda pokuta byla ukládána žalobci či jeho zástupci, žalovaný uvádí, že pořádková pokuta byla uložena žalobci, a to zcela a naprosto po právu. Žalovaný proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Ve správním spise se nachází oznámení dopravního přestupku a úřední záznam Město U. H., Městská policie ze dne 20. 6. 2012, z kterého vyplývá, že dne 20. 6. 2012 13:35 hod. parkovalo motorové vozidlo značky, registrační značky v U. H., v ul. u domu čp. a za předním sklem ani jinde v interiéru vozidla nebyl umístěn lístek o zaplacení parkovného. Dále bylo zjištěno, že vozidlo nemá zaplacenou parkovací poplatek ani prostřednictvím SMS. Byla provedena fotodokumentace vozidla a prostoru palubní desky za čelním sklem potvrzující, že lístek o zaplacení parkovacího poplatku se tam nenachází. V průběhu pořizování fotodokumentace k vozidlu přistoupil muž, a tvrdil, že s vozidlem přijel z důvodu zásobování v ulici Prostřední. Na výzvu se prokázal dokladem totožnosti, bylo zjištěno, že se jedná o T. G. Jmenovanému bylo sděleno, že je podezřelý ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., který lze na místě vyřešit ve zkráceném řízení uložením blokové pokuty. Řidič nebyl ochoten zaplatit blokovou pokutu, uvedl, že ze zákona má právo zásobovat v ulici Prostřední a při této činnosti nemusí parkovné platit. Dále se ve správním spise nachází výzva pro nepřítomného řidiče motorového vozidla ze dne 20. 6. 2012, kterou byl vyzván, aby se dostavil k projednání tohoto přestupku na služebnu Městské policie v U. H. Lhůta k dostavení byla stanovena nejpozději do třech dnů. Dne 24. 7. 2012 bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně oznámení dopravního přestupku, který byl doložen citovanými podklady.

Dne 30. 7. 2012 vyzval správní orgán I. stupně žalobce, aby se dostavil k podání vysvětlení ve věci oznámení o přestupku, a to dne 20. 8. 2012 na Městský úřad U. H., odbor dopravy z důvodů postoupeného oznámení o přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. v platném znění. Předvolání, jak vyplývá z připojené doručenky, bylo doručeno žalobci dne 7. 8. 2012. Dále ve spise se nachází plná moc zástupce žalobce JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského ze dne 14. 8. 2012, která byla doručena správnímu orgánu I. stupně současně s omluvou neúčasti u podání vysvětlení správnímu orgánu I. stupně dne 20. 8. 2012, a to z důvodů, že právní zástupce, který převzal právní zastoupení nemá možnost v uvedený den se dostavit, důvodem neúčasti bylo čerpání dovolené. Další termín předvolání k podání vysvětlení v předmětné věci byl stanoven na den 26. 9. 2012, žalobci toto sdělení bylo doručeno dne 29. 8. 2012 jak doloženo z připojené doručenky, jeho právnímu zástupci do datových schránek dne 27. 8. 2012. Dne 26. 9. 2012 obdržel správní orgán I. stupně písemnou omluvu neúčasti u podání vysvětlení ze dne 25. 9. 2012 zaslanou právním

zástupcem žalobce, v níž sděluje, že žalobce v uvedený den, tj. 26. 9. 2012 se nemůže dostavit, a to ze služebních důvodů. Následně poté dne 27. 9. 2012 vydal Městský úřad U. H. rozhodnutí č. j. MUUH-OD/60306/2012/VJ Spis/7696/2012, jímž uložil žalobci ve smyslu ust. § 60 odst. 2 zákona o přestupcích pořádkovou pokutu ve výši 500,- Kč z důvodů citovaných v obsahu tohoto rozhodnutí. Dne 18. 10. 2012 podal žalobce proti rozhodnutí odvolání, o němž žalovaný rozhodl dne 14. 11. 2012, a to tak, že odvolání zamítl a přezkoumávané rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud přezkoumal obě napadená správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 1 s.ř.s.).

Předmětná věc byla projednána bez nařízení jednání, neboť byly splněny zákonné podmínky ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

Podle ust. § 60 odst. 1 zákona o přestupcích každý je povinen podat správním orgánem nezbytné vysvětlení k prověření došlého oznámení o přestupku; podání vysvětlení může být odepřeno, jestliže by takovým osobám nebo osobám jim blízkým (§ 68 odst. 4) hrozilo nebezpečí postihu za přestupek, popřípadě za trestný čin nebo by porušily státní nebo služební tajemství anebo zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti.

Dle ust. § 60 odst. 2 citovaného zákona tomu, kdo se bez závažných důvodů nedostaví na výzvu ke správnímu orgánu k podání vysvětlení podle odst. 1 nebo tomu, kdo bezdůvodně podání vysvětlení odmítá, může správní orgán uložit pořádkovou pokutu až do výše 5.000,- Kč.

V projednávané věci tedy nejde o to, zda se žalobce dopustil citovaného přestupku, nýbrž o zákonnost rozhodnutí žalovaného o pokutě za pořádkový delikt. Prověřování došlého oznámení o přestupku se děje mimo řízení; teprve z tohoto prověřování vzejde závěr, zda zahájit řízení o přestupku, nebo zda věc ještě před zahájením řízení odložit (§ 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích). Podmínkou uložení pokuty je zde pouhý fakt, že se předvolaný nedostavil ke správnímu orgánu, ač mu v tom nebránily závažné důvody.

Pravidlo obsažené v § 60 odst. 2 zákona o přestupcích je naformulováno tak, že pokutu podle tohoto ustanovení správní orgán uloží mj. tomu, kdo „*stěžuje postup řízení, zejména tím, že se bez závažných důvodů nedostaví na výzvu ke správnímu orgánu*“. Toto pořádkové opatření se tedy uplatní až v průběhu řízení, nikoliv před jeho zahájením – nebo lépe řečeno ve fázi, kdy správní orgán zvažuje, zda vůbec řízení zahájí. Zákon zde výslovně stanoví jako podmínku uložení pořádkové pokuty nejen to, že se předvolaný bez závažných důvodů nedostavil, nýbrž též to, že tím ztížil postup řízení. Je třeba nejprve zdůraznit, že ztížení

postupu správního orgánu, jakkoliv není znakem skutkové podstaty pořádkového deliktu podle § 60 odst. 2 zákona o přestupcích je nutným předpokladem pro uložení pokuty podle tohoto ustanovení. To plyne ze skutečnosti, že správní orgán nepředvolává k podání vysvětlení osoby, které libovolně, ba svévolně, označí, nýbrž osoby, které mají s věcí co do činění, mají k oznámení o přestupku co říci a mohly by do věci vnést jasno. Žalobce byl právě takovou osobou; bez ohledu na to, zda se dopustil přestupku, a případně jakého, to byl on, koho policie označila ve svém oznámení ze dne 24. 7. 2012 jako (jediného) možného pachatele přestupku. Bylo tedy přirozené a legitimní, pokud se správní orgán se svou výzvou obrátil právě na žalobce, jakkoli co do vlastního skutkového podkladu mohla být jeho výzva nesprávně formulovaná či právně nejasná. Pravomoc správního orgánu při prověřování došlého oznámení o přestupku (§ 60 odst. 1 zákona o přestupcích) je poměrně široká a dopadá nejen na účastníky, svědky či osoby, které mají v držení listiny či jiné věci), ale na všechny osoby, které mohou podle názoru správního orgánu poskytnout důležité informace k oznámení o přestupku. Správní orgán musí při prověřování oznámení o přestupku provádět nejen úkony, které v budoucnu povedou k zahájení řízení o přestupku a případně k vyslovení viny účastníka za přestupek a k jeho potrestání, ale též úkony, které přivedou samotný správní orgán k lepšímu poznání věci, a které třeba vyvrátí podezření z toho, že přestupek spáchala ta či ona osoba, nebo že se vůbec nějaký přestupek stal. Správní orgán nepředvolává osoby k podání vysvětlení jen tehdy, je-li si jist, že se přestupek stal – to by pak tohoto institutu nebylo třeba, a správní orgán by hned mohl zahájit řízení o přestupku. Obecně lze říci, že postup správního orgánu bude ztížen všude tam, kde správní orgán marně uplatní svou pravomoc a bezvýsledně vynaloží prostředky mu dostupné.

Předvolání k podání vysvětlení ve věci oznámení o přestupku nemá charakter rozhodnutí, výzvu k podání vysvětlení může správní orgán využít ještě před zahájením řízení, přičemž účelem je posouzení toho, zda k přestupku skutečně došlo a zda ten, který byl oznámen jako přestupce, se přestupku dopustil. Teprve na základě odpovědi těchto dvou otázek správní orgán zahajuje či nikoliv správní řízení. Jinak řečeno, vysvětlení slouží k prověření došlého oznámení a je povinností každého, takové vysvětlení podat. Pokud se předvolaný bez závažného důvodu k podání vysvětlení nedostaví, je uložení pořádkové pokuty v souladu se zákonem.

V daném případě v prvním případě byl žalobce předvolán k podání vysvětlení ve věci oznámení o přestupku na den 20. 8. 2012. Předvolání osobně převzal dne 7. 8. 2012. K provedení požadovaného úkonu se sice osobně neomluvil, správnímu orgánu I. stupně však byla dne 20. 8. 2012 doručena plná moc jeho právního zástupce ze dne 14. 8. 2012 a zároveň omluva zástupce z neúčasti o podání vysvětlení, důvodem bylo čerpání dovolené. Omluva byla správním orgánem přijata, přestože dle názoru soudu nebyla náležitá, neboť nebyla doložena žádným dokladem, který by důvody jeho neúčasti na jednání hodnověrně prokazoval. Byl stanoven nový termín k podání vysvětlení, a to na den 26. 9. 2012. Předvolání bylo zasláno žalobci, který jej převzal dne 29. 8. 2012 i jeho právnímu zástupci, a to do datových schránek s datem doručení dne 27. 8. 2012 (postup správního orgánu pravděpodobně zdůvodněn ust. § 34 odst. 2 správního řádu). S ohledem na datum doručení předvolání k provedení požadovaného úkonu je zřejmo, že žalobce byl uvědoměn v dostatečném časovém předstihu. Dne 26. 9. 2012 byla doručena správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím právního zástupce žalobce písemná omluva žalobce ze dne 25. 9. 2012 s tím, že žalobce nemá možnost se k jednání dostavit, a to z blíže nespecifikovaných služebních důvodů, které nebyly rovněž důkazně podloženy. Ke správnímu orgánu se však nedostavil ani právní zástupce žalobce, ačkoliv byl řádně předvolán, důvod jeho nepřítomnosti nebyl znám. Vzhledem k tomu, že žalobce uvedenou skutečnost nepodložil žádnými doklady, ačkoliv byl

v předvolání řádně poučen, sice že „*omluvu je nutno učinit písemně nebo ústně do protokolu a je nutno doložit doklad týkající se důvodu neúčasti na jednání. V případě telefonické omluvy je nutno předložit písemnou omluvu a doklad týkající se důvodu neúčasti na jednání do pěti dnů ode dne podání*“, správní orgán I. stupně postupoval zcela správně, pokud předmětnou omluvu nevyhodnotil jako náležitou a následně uložil žalobci pořádkovou pokutu. Uložení pokuty bylo v takové situaci na místě.

Na základě shora uvedených důvodů proto Krajský soud v Brně uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem, soud proto ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci samé byl neúspěšný, proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší. Soud neshledal, že by žalovanému vznikly náklady řízení, jež by převyšovaly náklady jeho jinak běžné administrativní činnosti, na to přiznání náhrady žádných nákladů žalovaný nepožadoval. Soud proto rozhodl tak, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. června 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová